CONCEPT-VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEM OP DONDERDAG 22 JUNI 2006 TE 19.30 UUR

Voorzitter:	de heer mr. J.J.H. Pop, burgemeester.
Griffier:	de heer B. Nijman.
Wethouders:	de heren M. Divendal, en J Nieuwenburg.

Aanwezig zijn 37 leden: de heren M. Aynan (PvdA), A. Azannay (GLH), J.A. Bawits (OP) en A.J. van den Beld (VVD), mevrouw mr. P.J. Bosma-Piek (VVD), de heren U.J. Buys (VVD), W.A. Catsman (CDA), drs. P.G.M. Elbers (SP) en J. Fritz (PvdA), mevrouw S.M.J.G. Gesthuizen (SP), de heren M.L. Hagen (VVD), S.J.A. Hikspoors (VVD) en R.H.C. Hiltemann (SP), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GLH), mevrouw A.L.M.G. de Jong (GLH), de heer C. Kaatee (PvdA), mevrouw H. Koper (PvdA), mevrouw J.M.J. Kropman (PvdA), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw M. Lodeweegs (PvdA), de heren J.W. van den Manakker (SP), P. Moltmaker (VVD), L.J. Mulder (GLH), A. Overbeek (PvdA) en O. Özcan (PvdA), mevrouw S. Özoğul-Özen (SP), de heren dr. C.J. Pen (CDA), F.H. Reeskamp (D66), J.A. de Ridder (PvdA), B.C. Roos (SP), J.J. Visser (CDA), mr. T.J. Vreugdenhil (CU-SGP), C.A.S. de Vries (PS), J. Vrugt (Axielijst) en P.A. Wever (SP), mevrouw L.C. van Zetten (D66) en mevrouw M. Zoon (PvdA).

Afwezig zijn wethouder C. van Velzen, wethouder mevrouw H. van der Molen, mevrouw D. Eikelenboom (VVD) en mevrouw M.J.M. Keesstra-Tiggelman (CDA).

De VOORZITTER: Dames en heren, de vergadering is geopend. Hartelijk welkom. Wethouder Van Velzen is afwezig. Zijn er nog meer meldingen van afwezigheid? Mevrouw Keesstra is ook afwezig.
Dan beginnen wij met het vragenuurtje.

1. VRAGENUUR

De VOORZITTER: Er zijn drie mondelinge vragen aangekondigd. Het CDA, D66 en Axielijst. Ik begin met het CDA. Mijnheer Pen, wilt u nog even kort uw vraag toelichten?

De heer PEN: Ja, voorzitter. Ik ga niet het hele verhaal oplezen. Even kort waar het om gaat: er is een nieuwe brief vanuit de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie over de aanpak van wietplantages en growshops en vooral op het gebied van betere samenwerking, wat je als gemeentes kunt doen. Het eerste punt, over die betere aanpak van wietplantages, is dat er op rijksniveau een voorbeeldconvenant ligt voor hoe beter om te gaan met integrale handhaving. Naar aanleiding daarvan heb ik een tweetal vragen. In hoeverre past Haarlem een integrale aanpak van wietplantages toe en bent u van plan een dergelijk convenant af te sluiten? En de tweede is eigenlijk nog interessanter: past u bepaalde bestuursdwang toe om de kosten van de ontmanteling op de gebruiker te verhalen? En in het verlengde daarvan: welke kosten maakt de gemeente Haarlem bij zulke ontmantelingen? Misschien ligt een groot deel bij Justitie maar ik ben ook wel geïnteresseerd welke kosten Haarlem maakt. Het derde punt, rond de voorlichting, is natuurlijk een extreem belangrijk instrument voor de gevaren die er ook zijn rondom wietplantages en daarover heb ik de vraag. Wat doet de gemeente Haarlem aan voorlichting? De vierde gaat over de growshops, die ook nog wel eens motoren zijn achter illegale wietkwekerijen. Je kunt ze niet zo verbieden maar wel door ruimte te

bieden in de algemene plaatselijke verordening. Dat is nog niet in Haarlem geregeld, dus ik heb de vraag: wat vindt u van het idee om growshops vergunningplichtig te maken via de APV? En als laatste, dat gaat met name over de samenwerking tussen alle diensten: voert u wel eens integrale doorlichtingsacties uit of bent u van plan dit te doen? Of is het nu voornamelijk een politieaangelegenheid?

De VOORZITTER: Ja, dank u wel. Ik kan het beste aan de hand van hoe het hier gaat uitleggen of het wel of niet integraal is, want wat dat precies is, is mij ook niet helemaal duidelijk. Bij een vermoeden van de politie dat er ergens een wietplantage is of er ergens wiet wordt gekweekt, gaat men natuurlijk aan de slag. Dat is duidelijk. Als het klopt, dan wordt de zaak meestal onmiddellijk, soms wat later ontmanteld. Als er een aantal zijn en het heeft geen haast, dan wordt dat gedaan op een zogenaamde rooidag. Kun je nagaan, we hebben de dag van het gewas en ook de dag van het rooien van het wiet. Dus de politie verzamelt een aantal van die dingen. Dat gebeurt onder regie van de politie. Een gespecialiseerd bedrijf doet dat de facto. En dan wordt dat spul vernietigd met instemming van de officier van justitie. Alles wat ik nu zeg is allemaal justitiële verantwoordelijkheid. De energieleverancier wordt daarbij ingeschakeld. Die heeft vaak ook nog wat rekeningen en dat wordt dus ook gemeld. De stand van zaken in Haarlem is dat er tot en met mei van dit jaar 22 grotere dan wel kleinere plantages zijn ontmanteld. Uw vraag 5 was of er integrale doorlichting plaatsvindt – ik sla even 1 en 5 bij elkaar. Nee, we doen geen integrale doorlichting. Wij werken dus op signalen van de politie van vermoedens. Ook de woningbouwcorporaties geven ons op dit moment geen aanleiding om daar meer mee te doen dan wij nu doen. Vraag 2: strafrechtelijk afgedaan. Het wordt dus strafrechtelijk afgedaan, niet met bestuursdwang. Justitie doet het en die betaalt ook de kosten. Het kost de gemeente dus geen geld. Doet de gemeente aan voorlichting over de gevaren van wietplantages? Nee. Ik denk dat het duidelijk is dat dat verboden is en dat het gevaarlijk is. Om daar dan voorlichting over te geven is in ieder geval niet het beleid. Dan de growshop, om die via de APV vergunningplichtig te maken. Daar zijn lange discussies over gevoerd. De vraag is of dat kan. Dat is juridisch niet waterdicht. Er zijn een paar gemeentes die daarmee experimenteren maar als je het via de APV doet, dan moet er iets van verstoring van de openbare orde bijkomen; dat is wel erg ingewikkeld. Er is sprake van een mogelijke wet op dat punt. Als die komt, dan kun je er wel iets aan doen als je dat zou willen. Er zijn zes growshops in Haarlem. Die worden een paar keer per jaar gecontroleerd en die hebben tot nog toe geen aanleiding gegeven tot het maken van proces-verbaal. Dat zijn de antwoorden op uw vragen.
Dan nog even wat meer algemeen over het vragenrecht. Dat wil ik toch even kwijt. Aan de hand van dit voorbeeld – u moet het zich maar niet te persoonlijk aanrekenen – maar misschien ook ter uitleg van de nieuwe gemeenteraad. Vragenrecht – het past in het kader van verantwoording afleggen – is voor als je vindt dat het college iets niet goed doet of iets moet doen wat het niet doet, maar ook als er in Haarlem een aanleiding is om iets te signaleren. Dan is er een aantal middelen. Als je iets heel erg vindt, dan kun je interpelleren en als je iets minder erg vindt, dan kun je mondelinge en schriftelijke vragen stellen. Mondeling of schriftelijk heeft te maken met: heeft het haast, dan mondeling; heeft het geen haast, dan kun je het schriftelijk doen. Dan kun je er in de commissie op terugkomen. Het is een politiek middel waar wel iets achter moet zitten. Het is zeker niet de bedoeling van: hé, dat weet ik niet; er is vragenrecht, dus ik ga het vragen. Het is geen informatief vragenrecht. Bij dit onderwerp vraag ik me toch af – vorige week vrijdag heeft de Tweede Kamer een nota gekregen van de minister van de Justitie over dit onderwerp. Dit is een nota van 23 pagina's van de minister naar de Tweede Kamer en dan krijg ik daar maandag vragen over in de Raad van Haarlem. Die pagina's hebben wij niet gelezen in die tussentijd. Bovendien was het niet aan ons gericht; het is geen brief van ons en het is geen beleid van ons dat ter discussie staat. Natuurlijk kunt u naar aanleiding

van zo'n nota willen weten: wat speelt hier op dat punt en is dit voor ons ook relevant? Dan kunt u de afdeling en de portefeuillehouder bellen en kunt u in de commissie een keer vragen om er iets over te vertellen. Maar dan moet er wel iets achter zitten van: ik wil hier beleid hebben of ik heb het idee dat ik wat in te brengen heb. Bij dit punt vraag ik mij dan toch af of de vraag actueel is en of het mondeling nu onmiddellijk in de eerstvolgende vergadering besproken moet worden. Er is dus geen brief aan de gemeente geschreven. Ik kan mij voorstellen dat als die nota behandeld wordt in de Kamer, de ministers daar een signaal van krijgen van: oké, wij vinden dat een goed voorstel. Dan gaat de minister zich via Justitie rechtstreeks tot de gemeente wenden met dat verhaal en die zegt: nu, wij willen wat meer druk op de ketel en wat meer van dit en wat meer van dat. Dan is de tijd hier om daar beleid over te maken. Maar pas als je dan faalt of niet voldoet, dan kun je hier vragen over stellen. Ik denk dus toch dat het wat vroeg is. Laat ik het zo maar even formuleren. Dank u wel. Tot zover de vragen en dan de anderen wellicht.

De heer PEN: Mag ik daar kort op reageren? Bedankt voor de beantwoording. Misschien even over het laatste punt: ik snap uw punt dat je niet zo maar op grond van actuele berichten allerlei invliegers moet gaan doen, maar bij mij was de aanleiding een bericht in het Haarlems Dagblad. Toen ik dat las dacht ik: misschien staat het er niet helemaal direct mee in verband. Maar het was een verhaal over een wietkweker die vrijuit ging omdat niet procedureel op de goede manier dingen waren geregeld. En toen dacht ik, toen ik dat bericht las: landelijk, juist door die betere samenwerking en integraal werken, wordt dit soort dingen voorkomen. Dus misschien had ik duidelijk moeten zeggen dat dit bericht in de krant de aanleiding was. Wat dat betreft heeft u natuurlijk gelijk dat je niet zomaar een nieuwe nota vanuit het Rijk erin moet brengen maar dit was wel een beetje de aanleiding. Dit bericht, waarvan mijn haren overeind gingen staan en waarbij gewoon een plantage is aangetroffen maar er door een procedurele fout geen poot was om op te staan, was de aanleiding.

De VOORZITTER: Dank u wel. Zijn er nog andere aanvullende vragen? Mijnheer Hagen.

De heer HAGEN: Voorzitter, ik ben op zich, ondanks uw bedenkingen, toch wel blij met de vraag van het CDA. Ook Haarlem kent coffeeshops en dat betekent dat ook in hier coffeeshops worden bevoorraad. Dat zal ongetwijfeld ook betekenen dat in Haarlem wietteelt voorkomt. Landelijk is het beeld dat – om maar eens wat te noemen – 40% van alle woningbranden veroorzaakt wordt door hennepplantages. Dat soort dingen geven bij elkaar toch aan dat het een belangwekkend onderwerp is dat wij misschien in Haarlem wat uit het beeld hebben verloren. Ik zou dan ook willen voorstellen, ook in de richting van het CDA, om daar in de commissie Bestuur toch eens een keer over dat onderwerp te praten en eens te bezien of het beleid dat wij in Haarlem daarop hebben, nog toereikend is of dat wij daar niet een beleidsintensivering op moeten toepassen. Daar zou ik graag met de portefeuillehouder, en dat bent u in dit geval, in de commissie Bestuur over in gesprek raken.

De VOORZITTER: Dank u wel. Nog anderen?
Ja, kijk, mijnheer Pen, als u gezegd had: die kwestie te Haarlem is voor mij aanleiding om deze vraag te stellen, dan waren we wat meer op het goede spoor gekomen, natuurlijk. Ik begrijp de verbinding wel. Er is toevallig een rijksnota uitgekomen die over hetzelfde onderwerp gaat, maar nogmaals, er moet wel wat aan de hand zijn voor je schriftelijke vragen stelt. Dat is toch de kwestie en die moet toch wel over de situatie in Haarlem gaan.

Ik denk dat in dit geval het beleid daarvoor geen aanleiding geeft. Dan kom ik bij mijnheer Hagen uit. Ja, belangwekkende onderwerpen zijn er heel veel. Dat is te weinig voor een discussie, ook zeker nu. Wij hebben coffeeshopbeleid en wij hebben growshopbeleid. Wij rapporteren daar regelmatig over en er doen zich absoluut geen gekke dingen voor. Ik heb net verteld dat als zich iets voordoet, 22 gevallen hebben wij aangepakt. Dit is justitieel beleid overigens, geen beleid van de burgemeester. Dus ik sta hier over dingen te praten die niet eens onder mijn verantwoordelijkheid vallen. Ik vind het niet nodig om daar een ingewikkelde discussie over te voeren in de commissie. Dat moet u pas doen als u nieuw beleid gaat voeren, als u vindt dat het oude beleid niet goed is. Maar om een keer een interessant onderwerp aan de orde te stellen – ik zeg het nu wat onvriendelijk en dat bedoel ik zo niet – maar ik doe het ook ter besparing van uw kostbare tijd voor dingen die voor Haarlem wel van belang zijn.

De heer ELBERS: Het is toch wel interessant dat mijnheer Hagen dit stelt omdat natuurlijk onder hoofdstuk 5, Haarlem een veilige stad, een interessante passage over coffeeshops staat. Hij zegt eigenlijk dat er een discussie moet komen. Dat vind ik wel interessant.

De VOORZITTER: Leest u eens even voor, want ik ken het nog niet uit mijn hoofd.

De heer ELBERS: Er komt een onderzoek naar de mogelijkheden voor de regulering van de teelt en de aanvoer van softdrugs voor coffeeshops, dit met het oog op voorkoming van criminaliteit en verbetering van toezicht op de volksgezondheid. Nu, dat past geheel binnen deze discussie.

De VOORZITTER: Ja, maar daarvan heeft de minister gezegd hoe hij dat ziet en dat kan mijnheer Hagen op zijn departement aanvragen. Dat was niet aan de orde, kennelijk, dus daar kunnen wij ook al helemaal niets aan veranderen. Maar goed, laten we deze discussie …..

De heer HAGEN: Voorzitter, één opmerking daarover.

De VOORZITTER: Nu, de laatste.

De heer HAGEN: U zegt dat u daar als burgemeester geen verantwoordelijkheid in heeft. Als je kijkt naar hoe de aanpak van wietteelt in een groot aantal andere steden is, daar neemt de gemeente het voortouw en neemt de gemeente de regie over de aanpak. De politie en andere gemeentelijke diensten functioneren onder de regie van de gemeente. Daarin is Haarlem – om het met een heel cru woord te zeggen – enigszins achterlijk.

De VOORZITTER: Dat ben ik geheel niet met u eens. Er zijn gemeentes aan de grens waar het een groot bestuurlijk probleem is geworden, maar in wezen is het overtreding van de Opiumwet die Justitie moet handhaven. En dat doen ze hier, totdat dat te groot wordt en totdat dat een – zoals in plaatsen als Maastricht en Venlo – een groot probleem aan het worden is; dan moet er aanvullend bestuurlijk naar gekeken worden. Maar wij laten eerst Justitie haar werk doen en pas als er meer achter zit … Nu, er zijn geen signalen – en ik volg dat heus wel – die het mogelijk maken dat wij er gemeentelijk beleid op gaan zetten, los van de landelijke punten zoals gedogen; dat is een ander verhaal. Dus ik vind dat er geen aanleiding toe is, maar als u daar in de commissie over wilt spreken – ik zal het niet meer meemaken. Maar ik bescherm u ervoor om dingen aan de orde te stellen die gewoon goed lopen. Dat is nu eenmaal zo en dat moet je ook kunnen accepteren, denk ik.

Maar ik denk dat de vragen nu voldoende beantwoord zijn en ik stel voor om door te gaan naar de andere vraag van D66 over de Zuiderhout. Wie van u?

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter, elke wijk in Haarlem heeft haar openbaar vervoer, behalve de wijk Zuiderhout. Daar is enkele jaren geleden de buslijn over de Willem de Zwijgerlaan en de Churchilllaan opgeheven. In 2002 heeft de gemeenteraad besloten dat de Churchilllaan bovendien als 30 km-erftoegangsweg zal worden ingericht, waardoor er voor het openbaar vervoer geen weg terug meer zal zijn. D66 erkent dat in de wijk niet iedereen voor terugkeer van de bus over genoemde straten is, maar D66 vindt ook dat openbaar vervoer voor alle Haarlemmers goed bereikbaar moet zijn. Op het overzicht, dat zit erbij, is te zien dat heel Haarlem, inclusief de wijken Ramplaankwartier en Spaarndam-West, op een gewenste loopafstand van circa 300 meter van een bushalte woont. De uitzondering is Zuiderhout. Naar schatting 800 huishoudens, meer dan destijds in Spaarndam-West of het Ramplaankwartier, zijn verstoken van normaal bereikbaar openbaar vervoer. D66 constateert dat met name voor een toenemend aantal oudere bewoners, die ook graag voor hun plezier een winkel, concert of restaurant bezoeken in de binnenstad, het centrum van Haarlem zeer lastig bereikbaar is geworden. Moest niet iedereen mee kunnen doen? Buiten dat vindt D66 het een ongewenste ontwikkeling als al deze mensen met hun eigen auto de stad in zouden gaan.

- Is het verantwoordelijk wethouder Divendal bekend dat de dichtstbijzijnde bushaltes voor naar schatting meer dan 1500 bewoners van Haarlem in de wijk Zuiderhout op meer dan 3-400 meter van hun voordeur liggen?
- Voldoet het huidige lijnenstelsel rond deze wijk aan de in het programma van eisen gestelde maximale loopafstanden tot halteplaatsen?
- Wat kan de wethouder ondernemen om in overleg met Connexxion, de provincie Noord-Holland, Heemstede en in niet in de laatste plaats de bewoners van het Zuiderhout de bus in de wijk terug te brengen?
- Is de wethouder bereid dit inventariserend overleg te starten en zo ja, wanneer?
- De Churchilllaan dient volgens het Haarlems Verkeer- en Vervoerplan als 30 kilometergebied te worden ingericht. Heeft de wethouder in verband met een eventuele terugkeer van de bus in de wijk tóch gekozen voor 50 kilometerdrempels op de Churchilllaan?
- Laatste vraag: wanneer zou een geschikt, logisch moment kunnen zijn om op dit punt het lijnenstelsel enigszins aan te passen?

De VOORZITTER: Dank u wel. Wethouder Divendal.

Wethouder DIVENDAL: Ja, voorzitter. De wijk Zuiderhout is volgens het programma van eisen van de busaanbesteding een wijk met, wat heet, een stedelijkheidsgraad. Dat wil zeggen dat de grootste afstand tot de bus voor 90% van de woningen niet meer dan 400 meter mag zijn. Dat is daar het geval. Ik heb het niet precies nagemeten maar in alle gegevens staat dat dat het geval is. Dus 90% van de woningen. En dat heeft ermee te maken dat alle lijnen, lijn 140 en lijn 3, aan de rand van de wijk, wel 90% van de woningen bedienen. Toen het aanbesteed is door de provincie, want de provincie is sinds 2005 verantwoordelijk voor het openbaar vervoer, hebben wij gezegd tegen de provincie: kijk nog eens goed, want we weten van die wens die er is. Want we hebben ook in de aanbesteding voor elkaar gekregen, het ging over stamlijnen – die moesten – en keuzelijnen. Ondanks het feit dat wij zelf wisten dat in de periode ervoor, vanaf 2002 tot 2005 toen de gemeente Haarlem nog verantwoordelijk was voor het openbaar vervoer, die lijn al is vervallen vanwege de slechte ervaringen van de periode voor 2002, is er toch opnieuw naar gekeken. Er is overleg geweest met Heemstede om dat ook mede te

bevorderen, maar in de hele aanbesteding heeft de aanbieder, die ook heeft gewonnen, geen buslijn voorgesteld over deze route. Dat hoefde hij ook niet te doen omdat het voldeed aan het programma van eisen en ook gelet op de ervaringen die er waren van voor 2002 waarin de bus daar toch te weinig verkeer trok. Wat denk ik wel belangrijk is, u vraagt ook wat dit betekent voor oudere mensen, is dat wij sinds niet al te lange tijd het systeem hebben van de OV-taxi die juist ook voor mensen die niet van reguliere buslijnen gebruik kunnen maken, dat wel kunnen doen. Dat is een ander iets. Het heeft trouwens wel voordelen voor die mensen, want als je op 300 meter afstand woont van de bushalte en je bent wat ouder en je moet ergens naartoe – en die bushalte is misschien ook niet precies op de plek waar je komt – dan heeft die OV-taxi natuurlijk wel het voordeel dat het van deur-tot-deurvervoer is. De vraag die u ten slotte stelt over een drempel in de Churchilllaan: het is inderdaad mijn bedoeling om een drempel te doen ook als is het woord '30 kilometer straat' die toelaatbaar is met het idee van 50 kilometer. Dat heeft echter niets te maken met de bus die daar komt of niet komt, maar waarvan u zegt: we willen graag dat die er komt. Maar dat heeft ermee te maken dat de brandweer vindt dat de Churchilllaan een te belangrijke route is en die stelt echt als eis dat die daar moet kunnen doorrijden. Dat is de reden en daarover wordt overigens gesproken met de Montessorischool en de wijkraad. Die lijken zich daarin te kunnen vinden. Al met al, ik begrijp uw vragen want als die uit zo'n buurt komen, dan kan ik mij voorstellen dat dit leeft. Er is voor het echter college geen aanleiding – en ik zou ook niet weten waar ik dat zou moeten doen – om te zeggen dat het anders moet dan het nu is.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Van Zetten nog?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ja, ik wil even reageren. Ik ga niet kissebissen met de wethouder of het nu wel of niet 400 meter is. Volgens mij is het absoluut geen 400 meter naar de dichtstbijzijnde bushalte want ik moet er zeker tien minuten voor lopen langs een stille bossenroute en we kunnen toch echt niet van die oude mensen verwachten dat ze dat doen als ze 's avonds naar de binnenstad gaan. U heeft het wel over de OV-taxi die ze kunnen bestellen, maar de ervaring leert – en dat moet u toch ook wel eens horen van mensen – dat je niet je vrijheid hebt om te gaan wanneer je wilt maar dat je soms een uur zit te wachten tot de taxi je komt halen. Je moet maar zien wanneer je weer opgehaald wordt om terug naar huis te gaan. Het lijkt mij eerlijk gezegd een onderwerp om nog een keer in de commissie te bespreken, want het is volgens mij te ingewikkeld om het zo hier even af te doen in de raad.

Wethouder DIVENDAL: Ik zou u vooral aanraden … o, sorry.

De VOORZITTER: Wacht even. Even vragen of er nog aanvullende vragen zijn. Die zijn er niet. Gaat u verder.

Wethouder DIVENDAL: Als ik het goed heb, is D66 vertegenwoordigd in de Staten. Ik zou u aanraden om uw collega's in de Statenfractie dit aan de orde te laten stellen in de Statencommissievergadering.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ja, maar het is gewoon …

Wethouder DIVENDAL: Daar hoort dit thuis. Het is provinciaal beleid en ik kan geen provinciaal beleid veranderen.

De VOORZITTER: Oké. Dank u wel. Einde van de vragen op dit punt. Dan de Axielijst, mijnheer Vrugt.

De heer VRUGT: Ja, voorzitter. Onze vragen zijn kort maar sluiten perfect aan bij de beantwoording van de vragen van de heer Pen, want daarin geeft u een prachtige opsomming van de instrumenten die ons ter beschikking staan. We kunnen mondelinge vragen stellen en we kunnen schriftelijke vragen stellen. Axielijst heeft ook al een paar keer schriftelijke vragen gedaan in het kader van artikel 38 RVO. Lid 4 van dat artikel bepaalt dat er binnen 30 dagen antwoord moet zijn op die vragen. Bij ons waren het vragen over de funderingsaanpak in de Kolkstraat en het politieoptreden bij de In de Hout. Nu zitten we nog niet erg ver over die 30 dagen heen, maar ik begrijp ook van andere fracties, en ook als ik zo kijk naar de vragen die sinds ons aantreden door andere fracties zijn ingediend, dat die 30 dagen nogal eens worden overschreden, soms dubbel of anderszins. Dus ja, het is heel interessant dat er voor ons instrumenten zijn voor niet direct prangende vragen, zoals deze, dat we dat schriftelijk kunnen doen. Maar ja, u begrijpt ook dat de betrokkenen die verbonden zijn met die vragen, zoals bij het funderingsherstel, ook erg benieuwd zijn naar de antwoorden. Pas als die antwoorden er zijn, kunnen wij er weer mee verder. Overigens nog wel mijn complimenten – een andere bestuurlijke kwestie – dat ik zie dat die computers hier in het midden uit staan en dat we niet moeilijk hoeven te doen met minuutjes per fractie. Ander bestuurlijk ding, het valt allemaal buiten mijn vragen, maar ik wil het toch even …

De VOORZITTER: Dat kan dus niet. Het spijt mij.

De heer VRUGT: Nu, goed, ik zeg …

De VOORZITTER: Over bestuurlijke dingen gesproken …

De heer VRUGT: Ik meld het toch want het is een huishoudelijke kwestie …

De VOORZITTER: Ga nu niet ….

De heer VRUGT: Ingekomen stukken waren niet ter inzage voor deze vergadering.

De VOORZITTER: Ja, maar ja goed. Het is geen vraag.

De heer VRUGT: U zegt, het is geen vraag …

De VOORZITTER: We hebben hier spelregels en die moeten we een beetje handhaven.

De heer VRUGT: Prima. Die uitspraak brengt mij bij deze vraag. Ook de burger wordt geacht, als hij bijvoorbeeld een bezwaarschrift indient tot op de dag dat hij daarvoor heeft – hij heeft een bepaalde termijn – om die in te dienen. Dan wil de overheid, ook de gemeente Haarlem, terecht, daar niet van afwijken. Maar als we dan ook een reglement van orde hier hebben die bepaalt dat er binnen 30 dagen antwoord moet zijn, en die wordt in ieder geval bij onze vragen hier overschreden, laat ik het voor andere fracties in het midden …

De VOORZITTER: Uw vraag is duidelijk.

De heer VRUGT: Kortom, twee vragen. Kan het college aangeven binnen welke termijn onze fractie gemotiveerd in kennis wordt gesteld van het uitblijven van antwoorden – want die mogelijkheid is er ook, gewoon even een briefje met: u krijgt later antwoord –

en de nieuwe termijn voor de beantwoording daarbij te horen krijgt. Vraag 2: kan het college aangeven waarom de bepalingen uit het reglement van orde niet zijn nageleefd in deze en, tot slot inderdaad, is dit probleem structureel of incidenteel van aard?

De VOORZITTER: Incidenteel. De redenen zijn bureaucratisch. Kortom, het is niet goed gegaan en dat hebben wij ook in een briefje geschreven; het had al gebeurd moeten zijn. Dus daarvoor onze excuses. Wij zullen het nu zo vlug mogelijk doen. Ik ga geen termijn noemen, maar ik neem aan dat ze voor de volgende raad bij elkaar is, dus binnen 14 dagen, beantwoord zullen zijn. Dank u wel.
Tweede termijn nog iets?

Mevrouw DE JONG: Een aanvullende vraag, voorzitter?

De VOORZITTER: Een aanvullende vraag. Mevrouw De Jong.

Mevrouw DE JONG: Ja, voorzitter, u zegt incidenteel. Ook wij hebben vragen gesteld en die zijn nog steeds niet beantwoord. Dat is inmiddels denk ik elf weken geleden. Maar ik heb ook nog een andere vraag. Wat zijn de regels voor schriftelijke en mondelinge vragen? Ik heb de indruk dat doordat de schriftelijke vragen zo lang duren, men ze maar mondeling gaat stellen. Er zijn echter verschillen in mijn ogen en ik heb hier nu een paar keer mondelinge vragen gehoord waarvan ik denk: die hadden schriftelijk gesteld moeten worden. Mondelinge vragen zijn volgens mij vragen die echt een urgentie hebben. Maar misschien kunt u ons daar opheldering over geven.

De VOORZITTER: Nog andere aanvullende vragen? Zo niet, misschien is het goed dat, ook voor de nieuwe gemeenteraad, we met het presidium dit nog even zullen opschrijven. Wat ik net een beetje uit het hoofd zei, natuurlijk: mondeling is sneller en dan moet er ook een zekere acute situatie bij horen; dat is logisch. Vragen moeten binnen de termijn beantwoord worden; dat is ook logisch. Maar, waar kun je vragen over stellen? Dat is de moeilijkste vraag. Wat is geschikt om in het verantwoordingsspel als vraag te formuleren? Er zijn andere gemeentes geweest, in de vorige periode, waarin bepaalde raadsleden de hele machine hebben stukgemaakt door zoveel vragen per dag te stellen. Dat kan. En dan moeten we als raad bij elkaar komen om daaraan een grens te stellen. Maar we doen dat natuurlijk liever niet. We hopen dat men dit goed begrijpt en zegt: dit middel gebruiken we alleen als het echt nodig is, dus niet als je iets niet weet, maar als je vindt dat iets kritisch aan de orde gesteld moet worden. Maar ik denk dat het goed is dat het presidium nog even wat formuleert over wat daar zo'n beetje als spelregel voor geldt; dan kunnen wij dat bundelen. Er zijn meer van die dingen over spelregels die aangeven wanneer dingen gesteld kunnen worden.

Mevrouw DE JONG: Voorzitter, ik heb toch de indruk dat het komt omdat het geen incidenteel probleem is, maar een structureel probleem dat schriftelijke vragen te laat worden beantwoord en dat men het daarom maar mondeling doet, want dan krijg je meteen antwoord.

De VOORZITTER: Nee, zo moet het natuurlijk niet gaan. Alle vragen moeten beantwoord worden maar een zekere zelfbeperking is natuurlijk ook goed en als je het scherp toepast, als je het echt ziet als een politiek middel, ja of het college moet elke week zitten te falen, maar dan moet het ook niet vaak nodig zijn. Maar daar moet je het denk ik dan toch met elkaar wat meer over eens zijn. Wanneer zet je het in of gebruik je het gewoon als je … Ja, ik vind toch dat de voorbeelden die hier op tafel liggen, de

mondelinge vragen over buslijnen … ja, dat kun je op een andere manier aan de orde stellen, via schriftelijke vragen.

De heer REESKAMP: Ja, maar als de drempels er al in liggen, dan kan dat niet meer.

De VOORZITTER: Nee, dan ben je te laat geweest …

De heer REESKAMP: Dan is het actueel. Anders is het gewoon vernietiging van overheidsgeld. Dat zou zonde zijn.

De VOORZITTER: Dan gaat het meer om de zaak met de drempels; daar had u ook op kunnen reageren en als u dan ook nog een keer te laat komt met vragen, dan …. Kortom, ik denk dat het presidium nog wel eens even met u een richtlijntje zal verzinnen voor een handvat van wanneer je het mondeling doet, wanneer je het schriftelijk doet en wat zich in beginsel leent voor dit middel.

De heer REESKAMP: Voorzitter, mag ik daaraan een vraag aan het presidium toevoegen? Dat het presidium dan ook beseft dat de liefde van twee kanten komt. Wij gaan als raad ons best doen en wij hopen dan ook dat het college, het ambtelijk apparaat, op zijn beurt gewoon dergelijke richtlijnen stipt volgt, want wij worden op dit moment bedolven door allerlei heel terechte briefjes met excuses dat alles wat later komt of dat alles niet gebeurt. De liefde moet van twee kanten komen.

De VOORZITTER: Ik denk dat als je er goed over wilt oordelen, dat we dan ook nog zullen kunnen uitleggen wat voor een tijd het kost om een vraag te beantwoorden. Dat moet je ook in hoofd hebben. Dat heeft met de belasting van de organisatie te maken en ….

De heer KAATEE: Voorzitter, maar u brengt nu zelf een argument in waar ik u even op aansla. De gemeenteraad heeft gewoon het recht om vragen te stellen. We hebben met elkaar, college en raad, afgesproken dat u die binnen 30 dagen beantwoordt. Als nu ineens het argument is dat wij te veel vragen stellen of wat dan ook, dan begin ik ook een beetje geprikkeld te raken. Volgens mij hebben wij gewoon het recht om vragen te stellen. Als u daar te weinig capaciteit voor heeft, gaan wij de OZB verhogen en dan krijgt u extra capaciteit. We horen het graag van u.

De heer REESKAMP: Ik sluit mij daarbij aan.

De VOORZITTER: Dit voorstel voor uitbreiding van de organisatie zullen wij niet vergeten.

De heer KAATEE: We moeten natuurlijk ook niet via presidiums verbreidering krijgen.

De VOORZITTER: Dames en heren, laten we even ophouden. Het gaat veel te ver. Er worden allemaal dingen beweerd die helemaal niet gezegd zijn. Natuurlijk heeft de raad er recht op om vragen te stellen als het erop aankomt. Prachtig. Maar het moet ook kunnen en het moeten ook goede vragen zijn; daar zijn we het ook over eens. Het presidium zal daar nog wat naders over leveren zodat je een handvat hebt om daar een beetje mee om te gaan. Dat is het hele verhaal. Akkoord?
Dan gaan wij naar de agenda.

2. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De VOORZITTER: Vaststelling van de agenda. U bent ermee akkoord?

4. INGEKOMEN STUKKEN

De VOORZITTER: Dan de ingekomen stukken. Akkoord met wat erbij staat?
Dan punt 5.

HAMERSTUKKEN

De heer KAATEE: Voorzitter, u gaat wel heel snel. Mag ik een voorstel doen voor vaststelling van de agenda? Ik zou graag punt 7 door willen verwijzen naar hamerstuk met stemverklaring.

De VOORZITTER: Ja, ik heb het al aan de orde gesteld maar oké, dan gaat die naar de volgende categorie. Nog meer over de agenda? Ja. Mijnheer Vrugt.

De heer VRUGT: Ik heb het net al even aangestipt. Misschien is dit dan wel het juiste moment want u gaat voorbij aan punt 4, de ingekomen stukken. Die heb niet alleen ik, maar ook mevrouw De Jong van GroenLinks niet aangetroffen in de bibliotheek, dus we kunnen nu niets doorsluizen naar de commissievergadering, als we dat zouden willen, want we hebben ze niet kunnen inzien. Dus daar gaat dan toch iets mis.

De VOORZITTER: Ja, ik weet ook niet hoe je dat moet oplossen. U heeft toen ook niet aan de bel getrokken en gezegd: ze zijn er niet en ik ga even vragen waar ze wel zijn.

De heer VRUGT: Nu, bij mijn weten heeft in ieder geval mevrouw De Jong dat wel gedaan, dus …

De VOORZITTER: Ja. Dat is vaak ook wel een oplossing.
Wat doen we dan? Al die ingekomen stukken nog een keer agenderen?

De heer VRUGT: Dat zou een oplossing kunnen zijn, ja.

De VOORZITTER: Ik vind het allemaal best. Ze hebben dus nergens ter inzage gelegen? Gestolen, wordt hier gezegd. Dan moet ik de recherche er op zetten. Dan wordt het nog erger. Misschien is er wel wiet van gemaakt, je weet het maar nooit. Oké, dan worden ze volgende keer opnieuw geagendeerd en ter inzage gelegd.

Mevrouw De JONG: Het gaat dan alleen om categorie III, denk ik.

De VOORZITTER: Het komt helemaal goed, zegt de griffier.
Nu, zo gaat het altijd weer anders.
Akkoord met de agenda verder? Nee, mijnheer Reeskamp.

De heer REESKAMP: Voorzitter, twee punten: over 9 en 10 willen wij een hele korte stemverklaring over afleggen. Bij punt 10 zouden wij het toch op prijs stellen als wij van wethouder Van Nieuwenburg te horen krijgen – en dan kan het wat ons betreft in deze categorie staan – dat de zaak rond de raamovereenkomst met de corporaties spoedig na het reces wordt geagendeerd in de commissie en dan met name met betrekking tot het risico.

omdat er in de technische beantwoording een stukje opdracht inzake wat de wethouder van de commissie heeft meegekregen, wat nieuwe feiten naar boven komen,

De VOORZITTER: Vindt u het goed dat ik de raad dan vraag om dan toch het stuk maar op de bespreeklijst te zetten? Dat is zuiverder.

De heer REESKAMP: Daar hebben wij geen bezwaar tegen.

De VOORZITTER: Deze variant is een rare. Er is niet eens een stemverklaring aan de orde. Laten we het formeel netjes doen. Het kan heel kort zijn en dan ligt dat ook goed. Dus hij gaat even naar de behandelstukken en dan is het 'ja en amen', begrijp ik. Dus dat is prachtig. Goed, de hamerstukken.
5, 6 en 8.

De heer DE VRIES: voorzitter, keuren we niet even de notulen goed?

De VOORZITTER: Dat is allang gebeurd. We gaan niet van achter naar voren. Die zijn al goedgekeurd.

De heer DE VRIES: Mag ik dan toch iets zeggen? Allereerst mijn complimenten voor de notuliste. Hoge-kwaliteit-notulen. Maar voor onze nazaten, kijk, het is de bedoeling dat de paginanummering klopt. U bent dit keer begonnen op pagina nummer 299 maar dat is nog van de vorige notulen. Je moet beginnen op 314.

De VOORZITTER: Ja, dank u wel. Dan open ik nu de vergadering en zijn wij echt weer bij het begin. Wij zullen het aanpassen, mijnheer De Vries. Hartelijk dank voor deze bijzondere bijdrage.

De hamerstukken, dames en heren, 5, 6 en 8. Akkoord.

Dan die met een stemverklaring.

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

7. VOORBEREIDINGSBESLUIT DELITERREIN

De VOORZITTER: 7. Voorbereidingsbesluit Deli. Mijnheer De Vries, stemverklaring. Daarna mijnheer Pen.

De heer DE VRIES: Dank u wel. Dit hebben wij ruimschoots besproken op de commissievergadering en dit is een uitstekend stuk. Alleen, het loopt toch weer wat vertraging op en daar hebben wij al bij stilgestaan. Ik wil nog even een keer hier ventileren dat onze partij het enorm betreurt dat er een bestemmingsplan genoemd werd en er zijn weer allerlei redenen. Wij vinden dit heel ernstig.

De VOORZITTER: Dank u. Mijnheer Pen.

De heer PEN: Ja, voorzitter. Stemverklaring, mede ook naar aanleiding van het bericht in het Haarlems Dagblad dat het nieuwe college eindelijk spijkers met koppen slaat op dit terrein. Dat is heel goed. Hetzelfde geldt omdat het snel moet gebeuren vanwege

subsidies. Wat dat betreft: perfect. Wat ik nog even mee wil geven, is mede in het kader van mogelijke plannen rondom bestemmingsplannen toch de zorg dat ik niet hoop dat dit vaker gaat gebeuren en dat we nog heel goed kijken dat de bestemmingsplancapaciteit dit soort problemen niet vaker gaat tegenkomen, zeker omdat we een woningbouwtaakstelling hebben. Het tweede, waar het mee eindigt: mede vanwege de complexiteit ligt er nu een kwart voor sociale woningbouw. Ik heb het in de commissie ook gezegd, maar ik wil het hier nogmaals herhalen, om bij dit soort complexe trajecten – en het wordt in het Haarlems Dagblad nog verder toegelicht – niet te stringent vast te houden aan sociale huurnorm en te kijken of je het elders kunt vereffenen. Dus voor dit gebied dat je bijvoorbeeld kijkt bij de Jan Gijzenkade dat je daar meer sociale huur doet omdat het gewoon een makkelijker situatie is. Dan heb je zeg maar twee keer win-win. En als laatste namens de fractievoorzitter: u heeft nog 131 dagen.

De VOORZITTER: Ja. U heeft het niet over mij, natuurlijk? Ik zeg gewoon: was het maar waar. Hartelijk dank. Ja. Dank u wel. Dat waren de stemverklaringen; die worden genoteerd.

De heer REESKAMP: Voorzitter, mag D66 ook een stemverklaring afleggen?

De VOORZITTER: Ja. Gaat uw gang.

De heer REESKAMP: Voorzitter, wij sluiten ons bij het CDA aan. Het is heel goed dat dit terrein ontwikkeld wordt. De wethouder heeft in de commissie gemeld dat er vertraging is opgelopen vanwege de fijnstofproblematiek. D66 staat helemaal achter dit voorstel, maar we hopen wel dat het Zwaard van Damocles, dat fijnstof, voortvarend wordt aangepakt hoe we daarmee in de komende jaren omgaan.

De VOORZITTER: Dank u wel. Nog andere stemverklaringen? Dan is dat punt behandeld.

9. ONTWERP-BEGROTING 2007 HULPVERLENINGSDIENST KENNEMERLAND

De VOORZITTER: Dan zijn wij bij 9. Stemverklaring? D66.

De heer REESKAMP: Ja, voorzitter. D66 is akkoord omdat wij van portefeuillehouder, de heer Pop, de verzekering hebben gekregen dat de volgende burgemeester zich hard gaat maken voor de intergemeentelijke samenwerking rond regiogeorganiseerde instellingen zoals de hulpverleningsdiensten Kennemerland.

De VOORZITTER: U vergeet het woordje ‘ook’. Dat ook de volgende burgemeester enzovoort.

De heer REESKAMP: Herstel. Ook de volgende burgemeester.

De VOORZITTER: Ik heb namelijk wel het idee dat er iets aan gebeurd is.
Ja. Dank u wel. Dan gaan wij naar de behandeling van punt 10.

10. PROJECTOPDRACHT ROEMER VISSCHERSTRAAT/KREDIET BUITENRUIMTE

De VOORZITTER: D66 gaat zeggen wat al is aangekondigd en dan gaat de wethouder antwoorden wat al is aangekondigd. Wilt u het nog even kort doen?

De heer REESKAMP: Nu, voorzitter, is dat nodig want ik dacht dat ik duidelijk was? Wat mij betreft kan de wethouder meteen tot beantwoording overgaan.
Bij punt 10 zouden wij het toch op prijs stellen als wij van wethouder Van Nieuwenburg te horen krijgen – en dan kan het wat ons betreft in deze categorie staan – dat de zaak rond de raamovereenkomst met de corporaties spoedig na het reces wordt geagendeerd in de commissie en dan met name met betrekking tot het risico.
omdat er in de technische beantwoording een stukje opdracht inzake wat de wethouder van de commissie heeft meegekregen, wat nieuwe feiten naar boven komen,

Wethouder NIEUWENBURG: Ja.

De VOORZITTER: Goed. Dus voor de notulen wordt even neergezet wat u eerder heeft gezegd hier neergezet.

Dan zijn wij aan het einde van de vergadering.
Dames en heren, ik hoop dat u er volgende week ook weer bent. Dit is de laatste werkvergadering die ik van u mag voorzitten. Ik heb al op een aantal plekken laten horen dat ik dat jammer vind, maar u kunt er ook niets aan doen, dus ik reken het u zeker niet aan. Het is mijn eigen schuld. Had ik maar geen 65 moeten worden. Maar ik hoop dat het u goed gaat en zal blijven gaan. Ik zal er volgende week nog wat plechtige dingen over zeggen maar ik hoop dat deze vernieuwde gemeenteraad op dezelfde manier blijft functioneren als de vorige: in goede harmonie met een college. Natuurlijk, af en toe is er wat, maar dat u ook de hoofdlijnen van het beleid in de gaten blijft houden en niet te veel bezig gaat houden met allerlei details die nog zo interessant zijn. De krant heeft altijd wel iets waar u vragen over kunt stellen een dag later, maar een stad besturen is nog wel iets meer dan de krant lezen. Ik hoop werkelijk dat u dat blijft doen en dat u er ook nog bij blijft lachen. Dan zal het u vast goed gaan.
De vergadering is gesloten.

De heer OVERBEEK: U dacht dat het was afgelopen maar dat is wel degelijk niet zo.

De VOORZITTER: O, mijnheer Overbeek.

De heer OVERBEEK: Ik was ook al gaan staan, dus ik had al het woord. Maar goed. Mijnheer de voorzitter, bij deze een zogenaamd ordervoorstel in de vorm van een motie vreemd aan de orde van de dag. De leden van de raad hebben het al uitgereikt gekregen en de motie vreemd aan de orde van de dag luidt als volgt: de gemeenteraad van Haarlem, op 22 juni bijeen, overwegende dat dit de laatste vergadering is van burgemeester Pop, verzoekt de gemeenteraad te gaan staan en besluit dat de gemeenteraad u zal toezingen met het volgende lied (en dan hoop ik dat iedereen meehelpt):

For he's a jolly good fellow,
For he's a jolly good fellow,
For he's a jolly good fellow,
Which nob'dy can deny.
Which nob'dy can deny.
Which nob'dy can deny.
For he's a jolly good fellow,

For he's a jolly good fellow,
For he's a jolly good fellow,
Which nob'dy can deny.

We won't go home until morning
We won't go home until morning
We won't go home until morning
Till day-light doth appear
Till day-light doth appear
Till day-light doth appear
We won't go home until morning
We won't go home until morning
We won't go home until morning
Till day-light doth appear

The bear went over the mountain
The bear went over the mountain
The bear went over the mountain
To see what he could see
To see what he could see
To see what he could see
The bear went over the mountain
The bear went over the mountain
The bear went over the mountain
To see what he could see

The other side of the mountain
The other side of the mountain
The other side of the mountain
Was all that he could see
Was all that he could see
Was all that he could see
The other side of the mountain
The other side of the mountain
The other side of the mountain
Was all that he could see

De heer OVERBEEK: En zoals u dan waarschijnlijk zou zeggen: aldus besloten.

De VOORZITTER: Zeer bedankt. Ik hoop dat u blijft zingen. Dank u wel. Ik heb dit heel erg gewaardeerd. Heel erg. Dank u wel.

Vastgesteld in de vergadering van 20 juli 2006.

De griffier, De voorzitter,

mr. B. Nijman mr. B.B. Schneiders